

Nr 550

Av herrar Nilsson i Göteborg och Kristenson i Göteborg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 94, angående ekonomiska villkor för rusdrycksutskänkningsrätten, m. m.

I proposition nr 94 till årets riksdag föreslår Kungl. Maj:t, att de allmänna restaurangbolagens ensamrätt att driva folkrestauranger skall slopas. Det förutsättes dock, att de allmänna restaurangföretagen så till vida får behålla sin särställning, att utskänkingsrätten skall förbehållas dessa företag, när så av särskilda skäl finnes påkallat till främjande av nykterhet och ordning.

Som av flera remissinstanser framhållits har utvecklingen lett därtill, att skillnaden mellan folkrestauranger och andra restauranger blivit allt mindre framträdande. De allmänna bolagen har sålunda under årens lopp gjort en betydande insats, som är värd allt erkännande. Det torde emellertid knappast svara mot verkligheten, om man förutsätter att icke folkrestaurangverksamheten fortfarande är förenad med speciella problem. Visserligen har gästklientelet efter den 1 oktober 1955 i stor utsträckning fått en ny sammansättning, men fortfarande, och i synnerhet gäller detta veckosluten, kan verksamheten ur nykterhetssynpunkt vara mycket ömtålig. Mot denna bakgrund tala vägande sociala skäl för att samhället icke bör avsäga sig den betryggande kontroll över denna verksamhet, som ensamrätten för det statliga restaurangbolaget skänker.

Det bör i detta sammanhang framhållas, att folkrestaurangverksamheten knappast längre torde vara ekonomiskt särskilt lönande. De föreslagna formerna för utskänkingsersättning till restaurangerna är så uppbyggda, att de missgynnar företag, som håller låga matpriser, d. v. s. i första hand folkrestaurangerna. Kraven från de privata restaurangföretagen på möjlighet till fri konkurrens må följaktligen vara berättigade ur rent principiell företagsynpunkt men torde däremot knappast böttna i uppfattningen att denna frihet skulle öppna några stora ekonomiska möjligheter. De sociala skäl, som talar för att ett allmänt företag ensamt får driva dessa restauranger, bör därför överväga.

Det allmänna nykterhetstillståndet är oroande, och olika metoder för att skärpa kontrollen av försäljningen till missbrukarna är under övervägande. Det synes oss då icke vara rätta tidpunkten att på det ömtåligaste området inom utskänkningen göra den här ifrågasatta förändringen. Om det dock anses, att viss förändring bör vidtagas av nu gällande bestämmel-

ser, bör denna icke utformas så, att de allmänna restaurangföretagen i vissa fall skall förbehållas rätten till denna form av utskänkning, utan i stället bör innebörden vara den, att de allmänna restaurangbolagen i princip skall ensamma ha rätt att driva folkrestaurang, dock må, där särskilda skäl därtill föreligger, enskilda företag efter myndigheternas prövning medgivas nämnda rätt. Detta bör i huvudsak gälla sådana platser, där de allmänna bolagen förklarat sig icke ha för avsikt att driva folkrestaurang.

Med hänvisning till det här anförda hemställas,

att riksdagen i samband med behandling av proposition nr 94 måtte besluta, att den nuvarande ensamrätten för de allmänna restaurangbolagen att driva s. k. folkrestaurang skall bibehållas även i fortsättningen.

Stockholm den 26 mars 1957.

Olof Nilsson
Göteborg

Valter Kristenson
i Göteborg